

zötti koronaszakaszról az ágak átlagosan 10⁰/₀-a tört le, ami a következő évben termésveszteségként fog jelentkezni. (Érdekes megfigyelni, hogy az ágörvönkénti ágszám a csúcstól lefelé egyébként is csökkenő tendenciát mutat, nyilván az időszakonkénti törések hatására.)

A károkat értékelve a 10⁰/₀-os veszteséget kellemetlen, de következményeiben nem jelentős tényezőként értékelhetjük. A súlyosabb, 1962. évi törés kihatásainak elemzése arra enged következtetni, hogy bár kívánatos a hőtörések megelőzésének lehetőségeit megvizsgálni (hálózatszabályozás, nyesés, hólefúvás ventillátoros agregáttal), a hőtörés nem okoz komoly visszaesést a némesített erdeifenyőmag termesztésben. A tapasztalat szerint a váratlanul jelentkező elemi károk távlati kihatásai az általános termesztési kockázat kezein belül maradnak.

I R O D A L O M

Bánó I. (1967): Erdeifenyő klónok vizsgálata és értékelése, különös tekintettel a magtermesztési érték mérésére. ERTI összefoglaló jelentés.

Retkes J. (1964): Gondolatok az erdeifenyő plantázásokban bekövetkezett hókárokról. Az Erdő, XIII. 1, 34—39. o.

HOZZÁSZÓLÁS

„AZ ERDŐ“ SZERKESZTŐ BIZOTTSÁGÁNAK MÁTRAFÜREDEN TAVALY ŐSZÉL TARTOTT ANKÉTJÁHOZ

Egyesületi tagságunk vegyes összetételű. Ezzel magyarázható, hogy a lapról alkotott vélemények eltérőek. Ez többnyire attól függ, hogy az illetőnek — esetleg nem közvetlen szakmabeli, pl. vegyész, közgazdász — a munkája mennyire kapcsolódik az erdészeti tudományokhoz, az erdészeti gyakorlathoz, vagy az erdészeti munkakört milyen beosztásban tölti be; mérnök, technikus, vagy szakmunkás.

A közelmúltban körkérdest intéztem az OEE egri helyi csoportjának a tagságához — erdészeti összekötőinken keresztül — a lap olvasottságával kapcsolatban. Kérdéseim a következők voltak:

- tartalmát ismeri,
- munkakörével kapcsolatosakat olvassa a lapot
- átolvassa,
- gyűjti-e?
- véleményei, javaslatai (mit olvasna, miről olvasna szívesen)?

A beérkezett válaszok az alábbiak szerint alakultak:

- lapunk tartalmával, csak annak átlapozása útján ismerkedik a megkérdezettek közel fele, 46⁰/₀
- az olvasó munkakörével összefüggő, ismerősök által írt bármilyen témakörű cikket a 37⁰/₀ olvassa,
- általában az egész lapot átolvassa 12⁰/₀,
- és végül 5⁰/₀ a lapot megőrzi, gyűjtők, visszalapozók, további tanulmányozók száma.

A lappal szemben támasztott igényt, a lap minőségével kapcsolatos kérdésekre a tagság őszinte, és néha sarkított véleményét a következőkben tudom összefoglalni:

- a megkérdezettek többsége úgy érzi, hogy a közölt cikkek, tanulmányok szakmai felkészültségüknél magasabb színvonalúak;
- gyakorlati szakemberek által írt gyakorlati cikkek lennének az olvasottabbak, kár, hogy ilyen cikkek frására nehezen vállalkoznak;
- szívesen olvasnának élménybeszámolót is;
- melléklet bevezetését javasolják pl. negyedévenként a tudományos eredmények ismertetésére;
- a nagyobb formátumra való visszatérés esetleg kedvezőbb szerkesztési lehetőséget biztosítana;

- „Láttam, tapasztaltam” címmel rövid tudósítás is szerepelhetne a „tő” mellől, a gyakorlati szakember megfigyeléseiről, tapasztalatairól — ha ennek megírására a szakemberek vállalkoznának;
- idős, tapasztalt szakmai tekintélyek munkásságának bemutatása célszerű lenne, ezt a helyi csoportok készíthetnék el;
- a lap többfajta képzettségű emberhez kellene szóljon;
- egy-egy kongresszus, vagy tudományos ülésnek az ismertetésére elegendő volna egy lényegre törő kivonatossá cikk is.

Megoldást jelentene a lap költségeinek finanszírozására az a lehetőség, hogy a gazdaságok, intézmények vállalnák az eddigi tagdíj összegeken kívüli költségek térítését. A gazdálkodó szervek számára ez nem jelentene túlzott anyagi megterhelést, viszont a tagsági létszám alakulását ez nem befolyásolhatná.

A lap olvasottságának fellendítésére irányuló törekvés csak pusztába kiáltó szó marad, ha nem cselekszik a javaslo, ha nem tesz valamit a megvalósulás érdekében. Ezért, aki úgy érzi, hogy a lap jelenlegi tartalmát meg tudja bírálni, s javaslatot tenni a változtatásokra, ragadjon tollat és írjon. Minden tagtársunknak, aki a termelő munkában dolgozik — akár erdőmérnök, tő mellett hosszútávú erdész, vágásvezető stb. — voltak, vannak és lesznek kellemes és néha kellemetlen élményei, tapasztalatai, amelyek érdekelhetnek másokat. Nem kell félni attól, hogy csak olyan cikk jelenhet meg, amelyikben legalább egy grafikon, vagy képlet szerepel.

Az elhangzott kritikák némelyikét már túlnőtte a lap mai szerkesztése. Az utóbbi időben már a konferenciákról, ülészakokról összevont ismertetés készül. Egy-egy lapban közel minden témakört felölelve található ismertetés, külföldi sajtóban megjelent cikk, fiatalok munkái, Régi sirám és rossz értékítélet a lap tartalmának túlzottan magas szintjét panaszolni. Szinte már frázissá válik napjainkban a rohanó világot, gyorsan fejlődő technikát emlegetni. Tudomásul kell venni, hogy az iskola padjaiból, az Alma Matertől 10—20 és több éve eljöttünk, s a világ a mi szakmánkban sem állt meg. Meg kell értenünk, hogy rutinból már csak topogni lehet. Ki kell mondani, hogy a mindennapi élet rohanása miatt a szakmai továbbképzésre keveset fordítunk. A jó szakembernek a szakmája iránti tisztelete és kötelessége az adott időszak ismereteinek az elsajátítása és alkalmazása.

Kisebb egységenként — üzeneként, erdészeteként — érdemes „Az Erdő anket”-ot tartani, ahol szakmai beszélgetés formájában megtárgyalásra kerül egy-egy cikk, esetleg egy egész lap tartalma. Itt sor kerülhet a témával kapcsolatos rákérdezésre, visszakérdezésre (olvastad-e, amit kritizálsz? megpróbáltad-e megérteni? stb.). „Az Erdő” szakmai tudományos folyóirat és a gyakorlatot szolgálja. Irányt mutat a jövő felé, ismerteti a jelen eredményeit, figyelembe véve a múlt tapasztalatait, „Az Erdő” az Egyesület lapja, ezért élni kell tagságunknak a lapban közölt szakmai ismeretek bővítésének lehetőségével.

Láppay Ferenc

A norvég fjord-lovak előnyeire hívják fel a figyelmet az NSZK-ban a holland államerdészet adatai alapján. Előnyösen alkalmazhatók a kíméletes közelítésben. Tulajdonságaikban a mi huculainkhoz hasonlítanak, erősek, kitartóak és igénytelenek. Ápolást nem kívánnak, csupán a patát kell rendszeresen gondozni. Istálló nem szükséges, télen is elegendő az eső- és szélvédő fészter. Fél hektárnyi jó rét 20 q-nyi szénája elegendő egy ló eltartására. Abraknak természetesen zab a legjobb, munkanapokon, az igénybevételtől függően 2,5—7,5 kg-ot kell adni. Pihenőnapokon elegendő a megemelt szénaadag is. Szelidek, jóindulatúak és 15. életkorukig használhatóak az erdőben. Teljesítményük előközelítésben 10—12 cm mm. átmérő között 0,43, 15—19 cm között 0,30 m³/m³-rel számítható.

Az egyik bajor erdőgazdaság kísérletet végzett két norvég lóval, miután az állam ilyenek beszerzéséhez (és a hozzájuk tartozó szállító traktor-utánfutóhoz) 30%-os támogatást nyújt. A kísérlet azt mutatta, hogy a lóval-közelítés teljesítménye nagyjából egyenlő az egyemberes, rádióvezérléses csörlőzéssel, talán még valamivel nagyobb is. Költsége alacsonyabb, beszerzése lényegesen olcsóbb. Különösen elegendő állományokban fontos, hogy lóval könnyebb választékonként elkülönített rakatokat képezni a kiszállításához. Meglepő volt, hogy még a fiatalabb munkások is szívesebben dolgoztak lóval. Mentésültek így a fáradságos kötélkihúzástól, kipufogó gáztól és zajtól. Legnagyobb előnynek mégis a kíméletes munka bizonyult, még a nedvkeringés időszakában is folytatható a közelítés.

(AFZt 1981. 12. Ref. Jérôme R.)